

Miljøstiftelsen Bellona
v. Frederic Hauge
Postboks 2141 Grünerløkka
0505 OSLO

Stavanger, 26. august 2010

Oljeindustriens Landsforening
v. Gro Brækken
Postboks 8065
4068 Stavanger

Kommentarer til OLFs svar fra 28. juli

Bellona takker for svarene fra Oljeindustriens Landsforening (OLF), som vi mottok 28. juli i år.

Bakgrunnen for våre opprinnelige spørsmål var en bekymring for hvorvidt den norske petroleumsindustrien er godt nok forberedt på ulykker i samme størrelsesorden som Deepwater Horizon. Ulykken er en kraftig vekker som må få konsekvenser.

Ut fra svarene dere har gitt på våre spørsmål, ser vi at det fortsatt er en del områder hvor vi ikke deler virkelighetsoppfatning – og vi mener det er viktig at vi fortsatt har en dialog på dette. Vi ønsker derfor å kommentere svarene deres ytterligere.

De viktigste områdene er:

- Beredskap
- Kjemikalieutslipp
- Utbygging av Lofoten/Vesterålen/Senja

Beredskap

Vi stilte dere spørsmål om OLF kan garantere at den norske oljevernberedskapen vil kunne takle en ulykke tilsvarende Deepwater Horizon i norske farvann. I svaret deres viser dere til at man i Norge forholder seg til beredskapsanalysene som blir laget for hvert felt, og at beredskapen dimensjoneres deretter. I den sammenheng vil Bellona vise til den aktiviteten som nå pågår i Barentshavet. Der driver Statoil gassfeltet Snøhvit, og ENI skal bygge ut oljefeltet Goliat. Etter planen skal beredskapsplanen for dette feltet overleveres Stortinget neste år, slik at ENI kan starte opp produksjon i 2013.

Roll Harto Stiansen, leder i Interkommunalt utvalg for akutt forurensing (IUA) i Vest-Finnmark, skriver følgende i et brev til Klima- og forurensingsdirektoratet (Klif) tidligere i år: *«Så langt er det vår påstand at operatørselskapene i Barentshavet har bidratt minimalt til å styrke den etablerte beredskapen mot akutt forurensing i vårt område.»*

Bellona forventer at OLF følger opp dette, da det er i tråd med deres egen målsetning at oljeselskapene skal ha best mulig beredskap. Spørsmålet blir imidlertid hvordan dere planlegger å sikre dette? Vi savner et mer konkret svar fra dere på vårt spørsmål om hvordan den norske beredskapen kan være i stand til å takle et utslipp i størrelsesorden BP-utslippet?

Kjemikalier

På vårt spørsmål om hvordan OLF vil møte kravene om nullutslipp i de sårbare områdene i nord, innleder dere et svar med å hevde at Bellonas tallmateriale er feil og tilbakevist av Klif. Vi ønsker derfor å klargjøre dette:

Klif har ikke tilbakevist våre tall om kjemikalieutslipp. De har imidlertid satt spørsmålstegn ved våre anslag på lekkasje av produsert vann.

Det er påvist mer enn 13 lekkasjer fra avfallsbrønner på norsk sokkel. Bellona har så langt anmeldt tre forhold: Tordis, Veslefrikk og Ringhorne. Vi forbereder anmeldelse av ytterligere tre tilfeller av lekkasje (Visund, Oseberg Sør og Snorre B). Disse seks er valgt ut fra alvorlighetsgrad og omfang av lekkasje.

Når vi viser til utslipp av minimum 1500 tonn av de farligste kjemikaliene (røde og sorte) baserer dette seg på tall fra seks av de påviste tilfellene av lekkasje. Vi har ikke tatt med tilfeller der vi mistenker kjemikalielekkasje, og hvor det ikke er foretatt grundig gjennomgang ennå. Et anslag på 1500 tonn av røde og svarte kjemikalier er med andre ord et konservativt anslag.

OLF kan ikke undergrave hvor alvorlig lekkasje fra en avfallsbrønn på norsk sokkel er. Den innebærer en oppsprekking av undergrunnen helt fra brønnbanen ca. 800 meter under havbunnen helt opp til havbunnen. En slik oppsprekking vil i flere tilfeller, for eksempel ved Veslefrikk, også penetrere grunne gass-soner på vei oppover og således utgjøre en risiko fra grunn-gass-utblåsninger. En kollaps av havbunnen (som er observert ved Veslefrikk, Snorre B, Tordis og Oseberg Sør) utgjør også en større risiko for installasjoner både på havbunn og plattform.

Utbygging av Lofoten/Vesterålen/Senja

Bellona stilte spørsmål om hvordan OLF vil møte de produksjonsmessige utfordringene knyttet til en utbygging i nord, og dere besvarte blant annet med følgende setning:

Målet er at alle utbygginger i nord skal skje på en sikker og forsvarlig måte, uten at de er til hinder for andre næringer eller påvirker miljøet negativt.

Vi mener at målet i seg selv er opplagt, men kan vanskelig se hvordan dette skal kunne gjennomføres i praksis. For: Vi vet hvor smal kontinentalsokkelen er nordpå, vi vet hvor sårbare fiskeriressursene i den aktuelle regionen er, vi vet hvor tett på land prospektene ligger (og som dermed vanskeliggjør beredskapen ytterligere), vi vet hvor viktig fiskeri- og reiselivsvirksomheten er for landsdelen – og vi vet at verdens klimaproblemer forsterkes ved videre utbygging av fossil energi. En sameksistens mellom oljeutvinning, bærekraftig fiskeri og ivaretagelse av miljø er derfor umulig.

Så langt har vi drøftet disse viktige spørsmålene i brevs form. Jeg kunne tenke meg å invitere dere til å fortsette diskusjonen i en åpen og offentlig debatt, da dette er viktige spørsmål også for andre. Tar dere utfordringen?

Med vennlig hilsen

Frederic Hauge
Miljøstiftelsen Bellona